

การที่บวชได้ต้องมีบารมีมาหนุนหลัง

หลวงปู่สมชาย จิตวิริโย

ในเมื่อพวกเรามีนโยบายการนำพาจิตใจของตัวเองดีแล้ว
เนี่ย จิตใจเราจะคึกคักต่องานที่เราดำเนินอยู่ได้เสมอ
เพราะฉะนั้นขอให้พวกเราตั้งอกตั้งใจกันดีๆ เพราะความจริง
แล้วมันแสดงอยู่ จะทำให้ใจของพวกเราพอใจที่จะบำเพ็ญต่อไป
ได้

ทำไมถึงว่าอย่างนั้น เรามานึกถึงองค์อรหันต์ทั้งหลาย
เฉพาะสมัยใกล้ๆที่พวกเราพอที่จะได้ทราบประวัติ ไม่ต้องเอา
ครั้งสมัยพุทธกาลมาพูด เอาแค่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ซึ่งพวก
เราก็นับถือเชื่อถือของท่านเป็นพระอรหันต์ เมื่อเรามองดู
คุณสมบัติทางร่างกายแล้ว ไม่มีอะไรเกินพวกเรา หลวงปู่มั่น
มองตัวเล็กนิดเดียว บอบบาง หนึ่งบางนิดเดียว ความแข็งแรง
ถ้าจะมองแล้ว หุ่นของท่านไม่บึกบึนเลย เป็นประเภทคนบอบ
บาง ถ้าเป็นรถก็รถญี่ปุ่น แต่แล้วทำไมท่านก็สามารถก้าวไปสู่
ความเป็นอรหันต์ได้ อันนี้เป็นสิ่งที่น่าคิด

แต่ในเมื่อเราไปดูความพยายามของท่านแล้วนี่ ท่านมีความ
พยายามสูงเหลือเกิน จึงเป็นเหตุทำให้ท่านเนียได้สำเร็จมรรค
ผลได้ หรือพวกเราอาจจะมีปัญหาว่า อ้อ มันอาจจะเกี่ยวกับ
วาสนาบารมีของท่าน พร้อมบริบูรณ์จึงสามารถดำเนินไปสู่
ความเป็นอรหันต์ได้ พวกเราหละ พวกเราก็คงเช่นกัน ไม่แตกต่างกัน
กันหรอก เหมือนๆกัน

ทำไมถึงว่าเหมือนกัน เอาแค่ปัจจุบันที่เรามาอยู่ที่นี้ มองดู
เถอะ บางท่านบางองค์ก็มุ่งต้องการจะบวชตลอดชีวิต ตาม
ธรรมดาในเมื่อไม่มีบารมีเป็นสิ่งที่กระตุ้นนำพาระบบประสาท
สมองจิตใจให้น้อมเอียงไปอย่างนี้นั้น มันก็เป็นไปไม่ได้ เรา
มองดูดีก็แล้วกัน คนอื่นหละ ในโลกนี้มากมายแค่นี้ บวชกัน
เท่าไร บวชแล้วเอาจริงเอาจังมุ่งหวังธรรมวิเศษอย่างพวกเรา มี
ก็องค์กัน เราลองคิดดูให้ดีๆก็แล้วกัน มองให้ดีๆ จิตใจที่น้อม
เอียงลงไปได้เต็มทีอย่างนี้นั้น ไม่มีบารมีหรือ หละ ลองคิดดูเอง

ถ้าเรามองตามความเป็นจริงแล้ว ไม่ต้องไปปลุกกระดมอะไร
ให้มันมากเรื่องจิตใจ มันต้องฟื้นฟูขึ้นมาเรื่อยๆเพอร์เซ็นต์ขึ้นมา

แน่ๆ แม้แต่อาจารย์ผู้พูดเหมือนกัน บางโอกาส บางจังหวัดมัน
เกิดความท้อแท้ เพราะมีสิ่งกระทบเรื่อยบางที่ บางทีมองหลายๆ
อย่างมันทำให้เกิดเบื่อ หรือบางที่การบำเพ็ญของเรา อุดตาหลับ
ซบตานอน สามเดือนไม่ได้เอนกายเลย ผลได้ของเรามันไม่สม ก็
มักจะมองว่าตัวเองนี่เป็นอภัพบุคคล ไม่ควรแก่การตรัสรู้ นึก
ว่าบารมีน้อย

เราจะหาวิธีสร้างบารมียังไง จึงจะเต็มขึ้นมาได้ นี่! มันมักจะ
คิด เราก็อทวนทวนขึ้นมาถึงจิตใจเดิม ที่เรามีความพะว้าพะวง
อยากจะทำบวช อยากจะทำบุญ แต่บวชไม่ใช่บวชตามประเพณี
อยากจะทำบวชโดยมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของการบวช มองเห็น
คุณค่าของธรรมะที่เราปฏิบัติถึงได้ว่าเป็นสิ่งอัศจรรย์แน่นอน
วิเคราะห์ดีแล้วเรียบร้อยแล้วถึงได้บวชมา สรุปลงแล้วทุกสิ่งทุก
อย่าง มองตามรูปลักษณะแล้วก็น่าจะมีบารมี ถ้าไม่อย่างนั้นก็
ไม่มีโอกาสที่จะเป็นได้ และไม่มาได้ เพราะมันมีสิ่งที่ยึดกัน
ไม่ให้มามากมายเหลือเกิน

แต่แล้วสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นก็ไม่มีความสามารถจะกักรั้ง
การบวชของเราได้ พอโน้มหนักถึงแค่นี้ ใจมันก็คลายกังวล มุ่ง
หน้าปฏิบัติต่อ อันนี้เป็นอุบายที่จะยกจิตขึ้นสู่พระกรรมฐาน เป็น
อุบายวิธีปลุกระดมจิตของเราให้ฟื้นฟูขึ้นมา มันก็ทำได้ไปเรื่อยๆ
เพราะฉะนั้นบรรดาพวกเราผู้ที่เป็นลูกศิษย์ทั้งหลายก็ควรจะเอา
อย่างครูบาอาจารย์ที่ดำเนินมาบ้าง

ที่นี้ถ้าเรามองให้มันลึกๆเข้าไปจริงๆแล้ว พวกเรานี่ถ้ามี
ความพยายามละก็ มีหวัง เป็นไปได้แน่นอน เพราะมองดูหลาย
แบบหลายอย่าง วิเคราะห์อ่านตรองดูแล้วหลายอย่างน่าจะ
เป็นไปได้ เพราะฉะนั้นพวกเราอย่าสงสัยว่าตัวเองมีบารมีน้อย
ต้องเป็นไปได้ ในเมื่อมันเป็นไปได้แล้วเนี่ย บางท่านบางองค์
อาจจะสงสัยว่า คุณธรรมนี้วิเศษแค่ไหนดีแค่ไหน ตอบง่ายๆ
คุณธรรมวิเศษทำให้ผู้เป็นเจ้าของคุณธรรมที่ทำได้ไม่หลงโลก
ไม่หลงความเป็นอยู่ของโลก เอาอย่างนั้นละกัน เอาง่ายๆเลย ไม่
หลงโลก

ไม่หลงความเป็นอยู่ของโลก หมายความว่ายังไง ในเมื่อจิต
เกิดโลกะวิฑูของจิต รู้สภาพความเป็นจริงของโลกที่
ถูกต้องแล้ว ไม่หลง! สภาพของความเป็นจริงของโลกคือ
อะไร อนิจจังเป็นหลักยืน ทุกขังเป็นคุณสมบัติ อนัตตา
ไม่ใช่อาตมะตัวตนเราเขา เป็นหลักที่ต้องพิจารณา อันนี้มัน
แน่นอนเหลือเกิน มันแน่นอน เพราะฉะนั้นสิ่งทั้งสามเนี่ยมัน
แน่นอน เราจะต้องเห็นได้ชัดๆ จิตยอมรับแน่นอนและจะเปลี่ยน
นี่เป็นอย่างนั้น

นอกจากนั้นแล้วอีกสิ่งที่เป็นผลพลอยได้มันช่างมากมาย
เหลือเกิน เหลือที่จะพรรณนา เอาง่ายๆ หมายถึงอรหันต์และผู้
ทั้งหลายตั้งแต่ยุคสมัยพระพุทธเจ้ายังมีชีวิตอยู่ พุทธแบบศัพท์
ง่ายๆ ในยุคสมัยกระโน้นผู้สำเร็จธรรมตามพระพุทธเจ้ามากมาย
เหลือเกิน หลายวรรณะด้วยกันด้วย ขอทานก็มี เออว่านั้นก็แล้ว
กันนะ ขอทานก็มี พวกคฤหบดีมหาศาล เศรษฐี มหาเศรษฐี
พระราชามหากษัตริย์ ไม่ต้องว่าตามวรรณะของอินเดียหรอก ว่า
แบบไทยๆ หลายวรรณะ หลายโคตร หลายตระกูล ได้ตรัสรู้

ธรรมพระพุทธเจ้า แต่ละท่านที่บรรลุธรรมแล้วเนี่ย ไม่เคยถอย
หลังออกมาด้วยความสุขแบบโลกีย์วิสัย มีแต่ตำหนิแบบ
โลกีย์วิสัยว่า ยึดเอาความทุกข์มาเป็นความสุขเท่านั้น ไม่มี
ความสุขเลย มีแต่ความทุกข์ ทุกข์ทั้งกายทุกข์ทั้งใจ แต่ไปยึดเอา
สิ่งที่เป็นทุกข์เนี่ยมาเป็นความสุขทั้งนั้น อันนี้เป็นอย่างนั้น

เรามองถึงคุณธรรมที่ได้ที่เป็นนี้ มีแต่ความเพลิดเพลिनอยู่ใน
คุณธรรมนี้ตลอดทั้งนั้น แต่เราอย่าไปเข้าใจธรรมะให้มันเกิน
ความเป็นจริงไป ถ้าไปเข้าใจธรรมะเกินความเป็นจริงไปแล้วก็
เสร็จ เปรียบเหมือนคนมาบำเพ็ญอยู่ที่นี้ เค้าไปอยู่กับโพธิรักษ์
เค้าไปอาทิตย์เดียวเท่านั้นเอง เค้าประกาศว่าเค้าได้คุณธรรม
ประกาศคุณธรรมคืออะไร เจ้าตัวยังไม่รู้ว่าเป็นอะไรด้วย นั่งสมาธิ
ไปเหมือนฟุตบอล โดนเข้าไปสี่ข้างต๊อบ สะดุ้งเฮือก ไปกราบเรียน
ท่านอาจารย์ อาจารย์ก็บอกว่านั้นแหละคือธรรม ยกย่องให้เค้า
เป็นผู้รู้ธรรมชั้นนั้น ชั้นนั้นๆ เชี่ยวแหละ เออ เป็นอย่างนั้น ถ้าไป
เอาคุณธรรมอย่างนั้น มันก็เสร็จลูกเดียว ไม่มีความหมายอะไร
เลย

คุณธรรมที่เราได้เราเป็นเรารู้และใจเรายอมรับนั่นคือสภาพ
ของความเป็นจริงในโลก เราจะไปมองอะไรมันนอกจากเรา
ไปแล้ว เรามองเรานี่สิ ดูตัวของเรานี้ เรายอมรับสภาพ
ความเป็นจริงของตัวเรามั้ยหละ เราเกิดมาเบื่องต้นมันแค
ไหน ปัจจุบันนี้มันแคไหน แล้วมันจะไปอีกข้างหน้ามันคือ
อะไร ยอมรับมั้ย ใจยอมรับหรือเปล่า สภาพของความไม่เที่ยง
เกิดมาเล็กๆ พอเติบโตมาถึงปัจจุบันแล้วก็จะแก่เฒ่า ตายไป
ที่สุด ยอมรับมั้ยว่าเราจะต้องเป็นอย่างนั้น ความจริงแล้วสักซี
พยานมันมี เราเห็นอยู่ คนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย ดาษดื่น
ทั่วโลกไปที่ไหนก็เห็น แต่ใจของเรายอมรับมั้ย ตามสภาพของ
ความเป็นจริงอันนี้

ความเป็นทุกข์หละ ทั้งกายและใจเรากียอมรับ มันทุกข์ ทุกข์
มันเป็นยังไง เรารู้ประจักษ์แก่ตัวของเราแล้ว แต่ใจยอมรับมั้ย
หละ สังขารร่างกายที่เราประคองเค้าอยู่นี้ เค้าก็มีแต่จะ
เปลี่ยนแปลงหรือจะสลาย เราก็หาวิธีประคับประคอง ประคบ
ประหงมมัน ให้มันมีความเป็นอยู่ได้ รู้มั้ยว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรา

ไม่ใช่ตัวของเรา คือธาตุโลกเค้าประชุมอยู่ เค้าจะต้อง
สลายไป ธรรมะคืออันนี้ต่างหาก

เรามาดูให้มันเข้าใจตามสภาพของความเป็นจริง ให้มันเห็น
สภาพของความไม่เที่ยง สภาพของความเป็นทุกข์ สิ่ง
ไม่ใช่ตัวตนอาตมะเราเขาที่ไหน เค้าจะต้องสลายไปตาม
กำลังของธาตุโลก เราชัดแล้วหรือยัง เห็นแล้วหรือยัง จิต
ยอมรับแล้วหรือยัง แค่นี้ อันนี้เป็นตัวธรรมะจริงๆคืออันนี้

ธรรมะไม่ได้อยู่นอกฟ้านอกแผ่นดิน ธรรมะไม่ใช่ของวิเศษ
เหมือนลม ปลิวเข้ามาหาตัวเรา เกิดมีความสุข เกิดกายเย็นใจ
เย็น เกิดกายเบาใจเบา ไม่ใช่อย่างนั้น สภาพความเป็นจริงของ
ธรรมะ เรารู้เราเห็น ต้องรู้สิ่งสภาพของความไม่เที่ยง เป็นทุกข์
เป็นอนัตตา อันนี้ตัวหญ้าปากคอกจริงๆมันอยู่ตรงนี้ ถ้าเรา
ได้สามอันยอมรับแน่นอน อันอื่นไม่ยาก สามารถมองเห็นทะลุปรุ
ไปรุ่งอะไรคืออะไรขึ้นมา

พอมันได้แล้วจิตของเราเนี่ยจะไม่พะวงในความเป็นอยู่ใน
โลก ไม่หลงไหลในความเป็นอยู่ในโลก ไม่ปรารถนาทะเลาะ

ทะยานดินร่น เหมือนเด็กผวาจะจับไฟ เหมือนเด็กผวาจะจับ
ของแข็งมีคม เหมือนเด็กผวาจะจับสิ่งสกปรกมากินมาเล่น ไม่
เหมือนอย่างนั้นซะแล้ว ชะงัก ชะงักก็แล้วกัน ชะงัก มองของ
ความเป็นอยู่ของโลก ทุเรศ! เวทนา น่าสงสาร บุคคลผู้หลง
ทั้งหลาย มันจะเกิดอย่างนี้เปลี่ยนขึ้นมาเป็นคุณสมบัติ อันนี้
แน่นอน

เพราะฉะนั้นขอให้ผู้ปฏิบัตินี้อย่าไปมองธรรมะให้มันไกล
เกินไป ต้องมองธรรมะใกล้ๆ ใ้แบบตู่บสี่ข้างเหมือนฟุตบอล
 ฟาดนั้น อันนั้นเราจะไปเข้าใจเป็นคุณสมบัติของธรรมะ อะไรก็
ไม่รู้ ของพวกเราหละมองไม่ออกว่าอันนั้นมันเป็นธรรมะได้ยังไง
เพราะฉะนั้นขอให้พวกเราผู้ปฏิบัติจงเข้าใจธรรมะง่ายๆ ให้
เข้าใจง่ายๆ ปฏิบัติง่ายๆ ศึกษาง่ายๆนิดเดียว

แต่หาวิธีทำให้ใจของเรายอมรับสภาพของความเป็นจริง มัน
ยากหน่อย เราต้องสร้างอำนาจส่วนบังคับขึ้นมาให้สมบูรณ์ ยก
รูปเปรียบง่าย เหมือนนักจิตวิทยาเค้าสามารถเรียกเด็กอยู่กลาง
ถนนเนี่ยขึ้นมาบนเวที ร้องเพลงฝรั่งได้อย่างดี เราเรียกมันได้หรือ

เปล่า เรียกขึ้นมาไม่ได้ ทำไม อำนาจจิตของเรามันต่ำ เรียกเขา
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นฉันใด ในเมื่ออำนาจส่วนคุ้มครองไม่สมบูรณ์
เราก็บังคับจิตให้รับสภาพความเป็นจริงไม่ได้

แต่อำนาจส่วนที่สร้างขึ้นมาสมบูรณ์แล้ว ดีแล้ว จิตไม่มีทาง
ที่จะหนีอำนาจส่วนสร้างขึ้นมาไปได้แล้ว การโอบนียกธรรม
น้อมความจริงเข้ามานั้น จิตยอมรับ จะไปเจอคนเจ็บที่ไหนก็
แล้วแต่ ก็ต้องโอบนียกธรรม เราก็คิดอย่างนั้น ไปเจอคนแก่ เราก็
โอบนียกธรรม เราจะต้องอย่างนั้น ไปเจอความตายก็โอบนียก
ธรรมว่าเราก็ต้องอย่างนั้น จิตยอมรับเต็มที่ อันนั้นแหละถึงจะ
ถูกต้อง

เพราะฉะนั้นขอให้พวกเราผู้ปฏิบัติจงเข้าใจธรรมะง่ายๆ จง
เข้าใจธรรมะอยู่ที่ตัวของเรา อย่าไปเข้าใจธรรมะอยู่ในโอบลาน
อย่าไปเข้าใจธรรมะอยู่ในคัมภีร์วินัย ขอให้เข้าใจธรรมะคือตัว
จริงคือของเรา คือตัวของเรานี่เองเป็นตัวธรรมะที่แท้จริง
เพราะฉะนั้นขอให้พวกเราทุกท่านจงเข้าใจนโยบายการดำเนิน

ขอขอบคุณอาจารย์ที่สอนพวกเราและประเพณีปฏิบัติดำเนิน
มาจนเป็นเหตุให้สำเร็จมรรคผล (เทพจบ)

ที่มา: <https://youtu.be/nbTOTcYCHaM>